

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Put Supavla 1

Poslovni broj: 1 UsI-414/19-4
REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primjeno:	9.4.2020. 11:13:49	
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
034-07/19-01/180	376-08	
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.
437-20-3		0

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Splitu, po sutkinji toga suda Sandi Crljen Ivančić, u upravnom sporu tužitelja [redacted] protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi rješavanja spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga, izvanraspravno, 25. ožujka 2020.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje odluke tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/19-02/50, URBROJ: 376-04-19-4 od 25. srpnja 2019.

Obrazloženje

Osporenom odlukom Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti (dalje – tuženik), KLASA: UP/I-344-08/19-02/50, URBROJ: 376-04-19-4 od 25. srpnja 2019. u točki 1. izreke odbijen je kao neosnovan zahtjev za rješavanje spora [redacted] (dalje – tužitelja), s davateljem poštanskih usluga HP - Hrvatska pošta d.d., Zagreb, Jurišićeva 13 (dalje HP), u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljene ugovorene usluge uručjenja preporučene pošiljke broj: [redacted] dok je točkom 2. izreke zahtjev za rješavanjem spora kojim se traži poništenje nezakonitih odluka HP-a i Povjerenstva, te utvrđenje odgovornosti nadležnih osoba HP-a odbačen kao nedopušten.

U pravodobno podnesenoj tužbi tužitelj ističe da je osporavana odluka donesena uz povredu upravnog postupka, uz pogrešno i nepotpuno iznošenje činjeničnog stanja, te uz pogrešnu primjenu materijalnog prava. Navodi da je zahtjev za rješavanje spora podnio zbog obavljanja necjelovite usluge od strane HP-a glede preporučenih pošiljki prijamnih brojeva [redacted] odnosno sudskih pismena za koje je predviđena obvezna druga dostava, što je i pisalo na Obavijesti o prispjeću navedenih pošiljki, od 18. lipnja 2018. i od 3. kolovoza 2018. U svezi pismena prijamnog broja: [redacted] od 18. lipnja 2018. ističe da je HP u svom odgovoru br. HP-05/12/2/1-23130/18 od 23. listopada 2018. priznala da je napravila tzv. „nenamjernu pogrešku" kada je 2. srpnja 2018. predmetno pismeno vratila pošiljatelju, umjesto da je 28. lipnja 2018. pokušala obaviti drugu dostavu tog pismena tužitelju, tako da je u konačnici pismeno uručeno tužitelju tek 13. kolovoza 2018. zbog čega se HP ispričala tužitelju. Međutim, unatoč tome da je tuženik u obrazloženju pobijane odluke utvrdio da je poštanska usluga cjelovito obavljena jer je pismeno ipak uručeno tužitelju. Dalje u tužbi ističe da je tuženik kao opravdanje za takvu svoju „pravnu akrobaciju" kojom se skoro dvomjesečno kašnjenje isporuke pismena smatra cjelovito obavljenom poštanskom uslugom, namjerno nepotpuno naveo odredbu članka 2. stavka 1. toč.

21. Zakona o poštanskim uslugama (Narodne novine, broj: 144/12, 153/13 i 78/15, dalje: ZPU-a) prema kojem je poštanska usluga ona usluga koja se odnosi na prijam, usmjeravanje, prijenos i uručenje, pa budući da su svi navedeni elementi obavljani, jer je sudsko pismeno ipak dostavljeno tužitelju, da se u ovoj pravnoj stvari radi o cjelovito obavljenoj poštanskoj usluzi. Tužitelj, međutim, ističe da odredba članka 2. stavak 1. toč. 21. ZPU-a definira poštansku uslugu kao uslugu koja uključuje svako postupanje s poštanskim pošiljkama od strane HP-a, a naročito prijam, usmjeravanje, prijenos i uručenje poštanskih pošiljaka, što znači da ta četiri navedena elementa (prijam, usmjeravanje, prijenos i uručenje) nisu jedina četiri elementa koji definiraju obavljanje poštanske usluge nego četiri možda najvažnija elementa i da je vrijeme potrebno za obavljanje poštanske usluge sastavni dio obavljanja poštanske usluge, pa se u ovoj pravnoj stvari očito radi o obavljanju necjelovite poštanske usluge. U svezi pismena prijamnog broja: [REDACTED] od 3. kolovoza 2018. ističe da je jasno da se radi o jednom te istom sudskom pismenu kojeg je HP pokušala dostaviti tužitelju 3. kolovoza 2018., ostavljanjem predmetne Obavijesti o prispjeću pošiljke u njegov poštanski sandučić, a u kojem slučaju HP je prekršila članka 85. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09, dalje – ZUP) koji izričito propisuje da HP treba obavijestiti primatelja pismena da nakon neuspjele prve dostave, određenog dana i sata bude na mjestu dostave (kućnoj adresi), radi preuzimanja pismena. Umjesto toga, da je HP na predmetnoj obavijesti o prispjeću pošiljke navela da će se druga dostava obaviti „nakon isteka roka u prijedodnevni satima“, roka od pet radnih dana za preuzimanje pismena nakon neuspjele prve dostave. Tužitelj ističe da, budući da pojam „određenog dana i sata“ koje propisuje Zakon, nikako ne znači isto što i pojam „nakon isteka roka u prijedodnevni satima“ koje koristi HP, pa da je jasno da HP krši odredbu članka 85. stavka 2. ZUP-a i obavlja necjelovitu poštansku uslugu. Nadalje tužitelj ističe da se odredbe članka 85. stavka 5. ZUP-a odnose na puko izvršenje osobne dostave na način da se u konačnici pismeno ubaci u poštanski sandučić primatelja i nikako se ne može poistovjetiti ili izjednačiti sa cjelovitom poštanskom uslugom, što tuženik diskretno pokušava učiniti tvrdeći da neprecizno označavanje vremena druge dostave ne predstavlja i obavljanje necjelovite usluge, odnosno da se cjelovita poštanska usluga može obaviti i bez preciznog označavanja vremena druge dostave kojeg propisuje članak 85. stavak 2. ZUP-a. U svezi odredbe članka 37. ZPU-a ističe da se odnosi općenito na uručenje poštanskih pošiljki (svih vrsta) i niti jedan od njegovih 10 stavaka da se ne odnosi na drugu dostavu pismena, za koju je predviđeno označavanje točno određenog dana i sata. Dalje u tužbi navodi da je tuženik, znajući da za dokazivanje obavljanja cjelovite poštanske usluge od strane HP-a u ovoj pravnoj stvari nema nikakvog pravnog temelja, samovoljno i neovlašteno izuzeo HP od poštivanja članka 85. stavka 2. ZUP-a, tako da je utvrdio kako zbog organizacije poštanskog posla u praksi, na kojeg utječu brojne druge nepredvidljive okolnosti nije moguće odrediti točan sat obavljanja druge dostave pismena pa onda HP to može sama određivati okvirno, na način da odredi jedan cijeli dio dana (prijedodnevni sati) kada će obaviti drugu dostavu, dok je glede određivanja točno određenog dana za obavljanje druge dostave prihvatio nezakonitu formulaciju HP-a, po kojoj se zakonom utvrđeni pojam „određeni dan“ zamjenjuje pojmom iz tzv. poštanske prakse „dan nakon isteka roka od pet dana“. Konačno ističe da je posebno skandalozna tvrdnja tuženika prema kojoj odredbama ZPU-a nije predviđena nikakva odgovornost HP-a za izvršenje dostave uz tzv. „pogrešnu primjenu zakonskih propisa“, što je tuženikova izlika za kršenje zakonskih propisa. Nadalje ističe da je nezakonita tvrdnja tuženika da nije nadležan za provođenja nadzora nad djelatnicima HP-a, budući je odredbom članka 59. stavka 1. ZPU-a propisana njegova nadležnost, a u svezi navedenog da je tuženik u jednoj svojoj ranijoj odluci KLASA: UP/I-344-08/18-02/79, URBROJ: 376-08-19-5 od 22. svibnja 2019 utvrdio da takav inspekcijski nadzor nad HP-om može obavljati. Slijedom navedenog predlaže poništiti osporenu odluku tuženika i narediti mu postupanje prema odredbi članka 85. stavka 2. ZUP-a.

Tuženik je u dostavljenom odgovoru na tužbu naveo kako smatra da je tužba neosnovana te je, u bitnom naveo, kako je u provedenom upravnom postupku utvrdio sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog upravnog akta, poštujući pri tome načelo zakonitosti iz članka 5. ZUP-a i načelo utvrđivanja materijalne istine iz članka 8. ZUP-a, kao i da je osporavana odluka u svemu obrazložena i u skladu s odredbom članka 98. stavak 5. ZUP-a. U konkretnom slučaju da je na temelju spisu priložene dokumentacije, utvrdio kako je HP u odnosu na rješavanje pri govora/pritužbe postupila sukladno odredbi članka 54. ZPU i odredbi članka 85. ZUP-a. ovo iz razloga jer je upravnom postupku koji se vodio pred tuženikom nesporno utvrđeno kako je HP za pošiljku broj [] prvi pokušaj dostave izvršila 18. lipnja 2018., a obzirom da tužitelj nije zatečen na adresi istom da je ostavljena Obavijest o prispijeću pošiljke, vremenu i mjestu u kojem se ista može preuzeti te podatak o drugom pokušaju dostave nakon isteka roka za preuzimanje koji traje pet dana i to u prijedodnevrim satima, nakon proteka navedenog roka, kao i da je nenamjernom pogreškom predmetno pismo vraćeno pošiljatelju, nakon čega mu isto uručeno 2. srpnja 2018. Imajući u vidu navedeno, u postupku da je utvrđeno kako je HP vezano za uručenje poštanske pošiljke broj [] učinila pogrešku koja se ogleda u tome da je uručenje iste izvršeno sukladno odredbi članka 37. ZPU-a, a da je ista trebala biti uručena sukladno odredbi članka 85. ZUP-a, međutim da je unatoč učinjenoj pogreški HP 13. kolovoza 2018. sadržaj predmetne pošiljke broj [] koji predstavlja pismo Upravnog suda u Splitu broj UsI-3/18-7 od 14. lipnja 2018. uručila naknadno, u pošiljci RF [] Vezano za pošiljku broj [] tuženik je naveo kako je prvi pokušaj dostave izvršen 3. kolovoza 2018., a obzirom da tužitelj opetovano nije zatečen na svojoj kućnoj adresi istom da je ostavljena obavijest o prispijeću pošiljke, vremenu i mjestu gdje se ista može preuzeti do trenutka druge dostave. Pokušaj druge dostave da je izvršen 13. kolovoza 2018., obzirom da tužitelj ponovno nije zatečen na adresi, predmetna pošiljka da je uručena ubacivanjem u kućni kovčević tužitelja. U prilog navedenom zaključku o zakonitom postupanju da govori i presuda Upravnog suda u Zagrebu Posl. br. 25 UsI-3283/17-13 kojom je potvrđeno rješenje tuženika KLASA: UP/I-344-08/17-02/31. URBROJ: 376-04-17-4 od 6. listopada 2017., kojom je tužbeni zahtjev tužitelja u istovjetnoj činjeničnoj i pravnoj situaciji odbijen, obzirom da je u postupku utvrđeno kako je u prvom pokušaju dostave davatelj ostavio korisniku obavijest u kućnom kovčeviću. a u drugom pokušaju dostave ostavio pismo u kućnom kovčeviću, s obzirom da korisnik nije zatečen na adresi, slijedom čega se smatra da je HP-e obavio urednu dostavu ugovorne usluge u cijelosti. Nadalje, tuženik ističe kako je sasvim pogrešno shvaćanje tužitelja prema kojem se poštanska usluga sastoji i od drugih elemenata izuzev navedena četiri, te da u prilog tome, osim odredbe članka 2. stavka 1. točka 21. ZPU-a govori i odredba članka 15. ZPU-a kojom je regulirana univerzalna usluga i kojom je jasno definirano da poštanske usluge obuhvaćaju obuhvaća isključivo, prijem usmjeravanje, prijenos i uručenje, a isto je, prema dokumentaciji koja priliježe spisu, u konkretnom slučaju bilo i izvršeno od strane HP-a. U prilog navedenom zaključku, o tome da ispisivanje obavijesti ne predstavlja zaseban element poštanske usluge, također da govori i odredba članka 37. ZPU-a kojom je regulirano uručenje, i prema kojoj jasno proizlazi zaključak da je ispisivanje obavijesti o prispijeću samo jedan od načina uručanja poštanske pošiljke, koji se obavlja samo u slučaju da uručenje nije moguće sukladno odredbama članka 37. stavka 1. do 4. ZPU-a. U odnosu na navode tužitelja da tuženikove tvrdnje u svezi nadležnosti za provođenjem nadzora nad djelatnicima HP-a smatra pogrešnim, tuženik ističe kako tužitelj u svojoj tužbi pogrešno spaja dva različita postupka u jedan pa tako smatra da je njegov zahtjev, koji se odnosi na poništavanje nezakonitih odluka HP-a utvrđivanje odgovornosti nadležnih osoba HP-a, dopušten, obzirom na odredbe članka 59. i 56. ZPU-a. Tuženik ističe, kako su odredbom članka 54. ZPU-a jasno propisani razlozi za pokretanje postupka rješavanja spora koji se pred tuženikom vodi sukladno odredbama članka 55. ZPU-

a, te da se u okviru postupka rješavanja spora, ne može provesti i postupak inspekcijuskog nadzora, budući iz odredbi ZPU-a jasno proizlazi kako se radi o dva zasebna postupka. Tužitelj konačno zaključuje da obzirom da je predmetna pošiljka, nakon izvršena dva postupka dostave, uredno uručena tužitelju, da proizlazi kako je zainteresirana osoba postupila u skladu s odredbama ZPU-a, ZUP-a i Općih uvjeta, slijedom čega zaključuje kako u konkretnom slučaju, nema pravne osnove za usvajanjem zahtjeva tužitelja.

Na temelju odredbe članka 36. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17- dalje: ZUS-a sud je odluku u ovoj pravnoj stvari donio bez održavanja rasprave smatrajući da tužitelj tužbom osporava samo primjenu materijalnog prava, pri čemu su činjenice u postupku nesporno utvrđene. Sud je izveo dokaze uvidom u svu dokumentaciju koja se nalazi u spisu upravnog postupka u kojem je doneseno osporeno rješenje, te uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu upravnog spora, pri čemu stranke nisu niti imale drugih dokaznih prijedloga.

Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja, sukladno odredbi članka 55. stavak 3. ZUS-a, ovaj je sud utvrdio da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

Odredbom članka 54. stavka 1. ZPU-a, propisano je da korisnik poštanskih usluga može podnijeti pisani prigovor davatelju poštanskih usluga u slučaju gubitka poštanske pošiljke, prekoračenja roka za prijenos i uručenje pošiljke, u slučaju kada davatelj poštanskih usluga nije obavio uslugu ili je nije obavio u cijelosti te u slučaju oštećenja, odnosno umanjnja sadržaja pošiljke, u roku od tri mjeseca od dana predaje poštanske pošiljke u unutarnjem prometu, odnosno u roku od šest mjeseci u međunarodnom prometu.

Odredbom članka 55. stavka 1. ZPU-a, propisano je da u slučaju spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga u vezi s rješavanjem prigovora iz članka 54. ovoga Zakona, korisnik poštanskih usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora povjerenstva za pritužbe potrošača iz članka 54. stavka 5. ovoga Zakona. Zastara osporene tražbine ne teče za vrijeme rješavanja spora pred Agencijom.

Iz podataka spisa razvidno je da je tuženik, 1. travnja 2019. zaprimio zahtjev tužitelja za rješavanje spora s davateljem poštanskih usluga HP-om, u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljene ugovorene usluge uručjenja preporučene pošiljke, broj: [REDACTED] [REDACTED] u skladu s odredbama članka 55. ZPU-a. Nadalje je razvidno da tužitelj, u svom zahtjevu u bitnom ističe kako je u konkretnom slučaju spor nastao zbog obavljanja necjelovite poštanske usluge prilikom druge dostave pismovne pošiljke, kao i da je tužitelj prošao postupak rješavanja prigovora pri davatelju usluge u skladu s odredbom članka 54. ZPU-a.

Iz dostavljenog očitovanja HP-a i preslike dokumentacije u spisu proizlazi da je tužitelju HP za pošiljku broj [REDACTED] prvi pokušaj dostave izvršila 18. lipnja 2018., a obzirom da tužitelj nije zatečen na adresi, da mu je ostavljena Obavijest o prispijeću pošiljke, vremenu i mjestu u kojem se ista može preuzeti te podatak o drugom pokušaju dostave nakon isteka roka za preuzimanje koji traje pet dana i to u prijepodnevnim satima, nakon proteka navedenog roka, kao i da je nenamjernom pogreškom predmetno pismo vraćeno pošiljatelju, nakon čega mu isto uručeno 2. srpnja 2018.

U svezi pošiljke broj [REDACTED] utvrđeno je kako je prvi pokušaj dostave izvršen 3. kolovoza 2018., a obzirom da tužitelj ponovo nije zatečen na svojoj kućnoj adresi istom je ostavljena obavijest o prispijeću pošiljke, vremenu i mjestu gdje se ista može preuzeti do trenutka druge dostave, te da je pokušaj druge dostave izvršen 13. kolovoza 2018., pa obzirom da tužitelj ponovno nije zatečen na adresi, predmetna je pošiljka uručena ubacivanjem u kućni kovčević tužitelja.

Navedene činjenice među strankama nisu niti sporne.

Prema odredbi članka 85. stavka 5. ZUP-a dostava se smatra obavljenom danom uručenja, odnosno danom kad je pismeno ostavljeno u poštanskom sandučiću ili pretincu ili ako toga nema, na vratima ili drugom za primatelja vidljivom mjestu, osim ako stranka dokaže da iz opravdanih razloga nije mogla primiti pismeno.

Upravo ova činjenica izvršenja dostave u skladu s odredbom članka 85. stavku 5. ZUP-a odlučna je za ocjenu osnovanosti zahtjeva tužitelja u postupku iz članka 55. ZPU-a, a time i za ocjenu osnovanosti tužbenog zahtjeva za poništenje odluke tuženika, odnosno ocjenu zakonitosti točke 1. izreke odluke tuženika.

Imajući u vidu sve naprijed navedeno, stav je i ovog suda da je tuženik u obrazloženju osporene odluke pravilno naveo da je HP postupila sukladno odredbi članka 85. ZUP-a i da je ugovorena usluga uručenja preporučene pošiljke izvršena u cijelosti, jer je tužitelju pismovna pošiljka uručena ubacivanjem u kućni kovčežić, čime je ostvarena temeljna svrha dostave u upravnom postupku, a to je predaja pismena osobi kojoj je pismeno namijenjeno, odnosno da je ugovorena usluga uručenja preporučene pošiljke izvršena u cijelosti.

Prema ocjeni suda, a budući je tuženik sukladno utvrđenom činjeničnom stanju odbio zahtjev tužitelja za rješavanje spora korisnika poštanskih usluga podnesenog zbog necjelovito obavljene ugovorene usluge, pravilno je utvrdio i da u konkretnom slučaju ne postoje zakonske pretpostavke za utvrđivanje odgovornosti HP prema članku 56. ZPU-a, slijedom čega je zahtjev za rješavanjem spora kojim se traži poništenje nezakonitih odluka HP-a i Povjerenstva, te utvrđenje odgovornosti nadležnih osoba HP-a, pozivom na odredbu članka 41. stavak 2. ZUP-a, odbacio kao nedopušten. Napominje se pri tom da navedeno nije u suprotnosti s ranijom odlukom tuženika od 22. svibnja 2019., jer je i u toj odluci tuženik istaknuo da vezano za ostavljene obavijesti ne može odlučivati u postupku iz članka 55. ZPU-a, već kroz postupke inspekcijskih nadzora, dakle u zasebnom postupku.

Slijedom naprijed navedenog, prema ocjeni ovog suda, budući prigovori tužitelja nisu od utjecaja na drugačije rješavanje ove upravne stvari niti je tužitelj svojim prigovorima doveo u sumnju zakonitost postupanja tuženika, ovaj sud smatra da je osporena odluka donesena u zakonito provedenom postupku, na temelju pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja i uz pravilnu primjenu materijalnog prava, pa je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a trebalo odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Isto tako, po mišljenju ovog suda nisu ostvareni niti razlozi ništavosti osporenog rješenja iz članka 128. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09), na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

U Splitu, 25. ožujka 2020.

SUTKINJA

Sanda Crljen Ivančić, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba odgađa izvršenje pobijane presude.

Za točnost otpravka ovlašteni službenik
Matea Feracina

